

РЕШЕНИЕ

№ 15204

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав, в
публично заседание на 18.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **10278** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба, подадена от Х. К. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. К. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221723001116-091-01 от 16.02.2024 г., поправен с Ревизионен акт № П-22221723183257-003-001 от 26.09.2023 г., издаден от Н. К. Ж. –орган, възложил ревизията и В. К. Духова- К. -ръководител на ревизията, потвърден в оспорената част на установените задължения по ЗДДС с Решение № 657 от 16.05.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП.

Излагат се в жалбата, в хода по същество и писмени бележки аргументи за нищожност на акта, поради липса на компетентност на издателите. По същество се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт. Оспорват се основанията за преминаване към ревизия по чл. 122 и сл. от ДОПК. Оспорват се изводите на приходните органи за реализирани от жалбоподателя доходи по занятие от стопанска дейност. Поддържа се, че в хода на ревизионното производство не са събрани товарителници и документи за получени суми (РКО и разписки за ППП), оригинални документи за платена цена по доставки, доказващи плащания по направени доставки, които да формират облагаем оборот. Позовават се на практиката на ВАС, според която представените единствено на оптичен носител в табличен вид данни, сами по себе си не представляват електронен документ и не установяват верността на отразената в тях информация, независимо дали са подписани с електронен подпис. Излага се, че в издадения ревизионен доклад изрично е посочено, че по приложения от С. АД електронни таблици и РКО, куриерските пратки с

НП/ППП са изпращани от К. ТРЕНД ЕООД и КОНТИСТ СЕРВИС ЕООД. Дружествата имат сключени договори с куриерска фирма С. АД. Изтъква се, че всички получени суми не представляват доход на жалбоподателя, а са предадени на представители и пълномощници на КОНТИСТ СЕРВИС ЕООД и К. ТРЕНД ЕООД. В тази връзка, в предоставена на органа по приходите нотариално заверена декларация И. Т., управител на дружество КОНТИСТ СЕРВИС ЕООД заявил, че наложените платежи са получавани от Н. С. в полза на КОНТИСТ СЕРВИС ЕООД за изпратени от дружеството пратки. Искането към съда е да отмени РА. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата и моли за отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен. Претендира сторените разноси, за което ангажира доказателства.

Ответникът– Директор на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт, в съдебно заседание оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Софийска градска прокуратура не изпращат представител.

Административен съд София– град, след като обсъди оплакванията в жалбата, събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221723001116-020-001/ 02.03.2023г., връчена по електронен път на 15.05.2023 г., изменена със ЗВР №Р-22221723001116-020-002/01.06.2023 г. и №Р-22221723001116-020-003/13.07.2023 г., издадени от Н. К. Ж., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП Б., е възложено извършването на ревизия на Х. К. К. за определяне на задълженията за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., за ДДС за данъчни периоди от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., вноски за здравно осигуряване за самоосигуряващи се за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., вноски за ДОО за самоосигуряващи се, за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. и вноски за УПФ за самоосигуряващи се. за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. Н. К. Ж. е оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед № РД-01-864/ 04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С., във връзка със Заповед №3-ЦУ-1997/04.11.2022 г. и №3- ЦУ-458/01.03.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП и Заповед №3ЦУ-ОПР- 22/22.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р- 22221423006348-092-001/18.12.2023 г., връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на 21.11.2023 г. От ревизираното лице не е подадено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията е приключила с оспорвания в настоящото производство Ревизионен акт /РА/ №22221723001116-091-001 от 16.02.2024 г., издаден от Н. К. Ж. - орган, възложил ревизията, и В. К. Духова - К., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП Б. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 22.02.2024 г. Установени са допълнителни задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ в размер на 21 707.20 лв.. ДДС в размер на 17 030.46 лв., вноски за здравно осигуряване за самоосигуряващи се в размер на 1 951.89 лв., вноски за ДОО за самоосигуряващи се в размер на 3 920.31 лв. и вноски за УПФ за самоосигуряващи се в размер на 1 324.43 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер 11 179.17 лв. за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ, 9 866.38 лв. за ДДС, 986.66 лв. за ЗО, 2 037.60 лв. за ДОО и 688.38 лв. за УПФ.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице ИПДПОЗЛ/ изх.

№P-22221723001116-040-001 09.03.2023 г. и №P-22221723001116-040- 002 18.07.2023 г., с които са изисквани документи, касаещи източниците и размера на дохода: притежавано движимо и недвижимо имущество: наличие на банкови сметки и парични средства в брой: произход на паричните средства: получени и предоставени заеми; пътувания в чужбина и др. Представените документи са описани в РД.

Изпратени са Искания за представяне на документи и писмени обяснения от трети лица ИПДПОТЛ до дружества за телекомуникационни услуги. Информацията от получените отговори е изложена в РД.

С Протокол №АА 1308745/03.04.2023 г. е документиран осъществен телефонен контакт с ревизираното лице, с което е уведомено за извършваната ревизия. На 15.05.2023 г. на декларирания електронен адрес на лицето са изпратени за връчване ЗВР и ИПДПОЗЛ №P-22221723001116-040-001 '09.03.2023 г. и на същия ден е получено потвърждение за получаването им.

С Протокол №P-222211723001116-П.-003/07.09.2023 г. са присъединени доказателства, събрани при извършена на лицето предходна проверка, приключила с Протокол №П-22221719110252-073-001 25.01.2023 г.

С Протокол №P-222211723001116-П.-004 11.09.2023 г. са присъединени доказателства, събрани при извършена на И. Т. П. /баща на детето на ревизираното лице/ ревизия, приключила с РА №P-22221521006917-091-001/ 29.07.2022 г.

С Протокол №P-222211723001116-П.-001/ 24.04.2023 г. са присъединени доказателства, събрани при извършена на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] ревизия, приключила с РА №P-22221419000876-091 -001 23.01.2023 г.

С Протокол №P-222211723001116-П.-002/ 18.07.2023 г. са присъединени доказателства, събрани при извършена на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол №П-22221421018020- 073-001/30.09.2021 г. и насрещна проверка на Х. К. К., приключила с Протокол №П-22221719095582-141 -001/21.08.2019 г.

Установено е, че Х. К. К. е несемейна с едно дете, едноличен собственик на капитала и управител на „ДРАЙВ СЕЛЕКТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ТРЕЙД ИН БЪЛГАРИЯ" ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Извършвала онлайн търговия. Получавала е суми в брой с разходни касови ордери от „СПИДИ“ АД по наложени платежи и пощенски парични преводи за изпращанистоки – основно хранителни добавки, с изпращачи на пратките „КОСМО ТРЕНД" ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД.

На „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД е извършена ревизия, при която е установено следното:

За 2018 г. „КОНТИСТ СЕРВИС" ЕООД е посочено като изпращач на куриерски пратки с наложен платеж в размер на 432 998.46 лв. При извършена насрещна проверка на „СПИДИ“ АД същото е представило договор, сключен с „КОНТИСТ СЕРВИС” ЕООД, като за лице за контакт е вписан И. Т. с телефонен номер [ЕГН]. Съгласно получена информация от „ТЕЛЕНОР БАЛГАРИЯ“ ЕАД телефонен номер [ЕГН] е с титуляр Елха М. И. от 08.04.2005 г. до момента.

В хода на ревизията на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД е извършена насрещна проверка на Елха М. Т., при която лицето е представило обяснителна записка, с която е заявило, че телефонен номер с [ЕГН] е лично неин и че не го е предоставяла за ползване на трети лица. Елха Т. е посочила, че не е извършвала електронна търговия и не е контактувала с „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД. Посочила е още, че е извършила справка в „СПИДИ" АД за куриерски пратки с телефонния ѝ номер, при която е установила данни за куриерски пратки, във връзка с което е подала жалба до ОДМВР В..

От „СПИДИ“ АД са представени и РКО, от които е установено, че наложени платежи са изплащани в брой на И. Т. П., В. Одекова П., И. Б. Б., Ж. О. Б., И. В. Ю. и Х. К. К.. Сумата,

получена от Х. К. К. през 2018 г. е в размер на 125 643.26 лв. Лицето не е било в трудови правоотношения с "КОНТИСТ СЕРВИС" ЕООД, няма представено пълномощно или други доказателства относно основанията, поради които е получавала суми по наложени платежи от името на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД.

В хода на ревизията на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД на Х. К. К. е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което е представило писмени обяснения, в които е посочило, че е работила за „СПИДИ“ АД в качеството си на собственик и управител на „ДРАЙВ СЕЛЕКТ" ЕООД през 2018 г. и началото на 2019 г. /дружеството е стопанисвало офис на „СПИДИ“ АД в [населено място],[жк], [улица], магазин 6, от който са изпращани куриерските пратки от името на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД и „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД. „КОНТИСТ СЕРВИС" ЕООД е имало сключен договор със „СПИДИ" АД. Дружеството е изпращало стоки - хранителни добавки, с наложени платежи. Получените суми по наложените платежи е получавала и предавала регулярно на Н. С. - гражданин на Република С. М., пълномощник на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД. В нотариално заверена декларация от И. Т., управител на „КОНТИСТ СЕРВИС" ЕООД, същият е заявил, че наложени платежи са получавани от Н. С. в полза на „КОНТИСТ СЕРВИС" ЕООД за изпратени от дружеството пратки. Сумите по получените наложени платежи за „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД, предадени на упълномощеното лица са в размер на 163 581.23 лв. през 2018 г. /същите са описани по дати в РД/. По отношение на предаването на сумите са представени незаверени разписки.

Органите по приходите са извършили анализ и съпоставка на представените РКО и изплатени суми на Х. К. К., и разписките за предадени суми на Н. С., при което е установено, че същите не си съответстват по дати и суми. Липсват и доказателства относно мястото на съхраняване на сумите от получаването им до предаването им на македонския гражданин. За последния не е налице пълномощно или друг документ, даващ му права да получава парични средства на дружеството.

При извършена проверка на Х. К. К., завършила с Протокол №П22221719110252-073-001 /25.01.2023 г., същата е представила писмени разяснения, съгласно които „от централата на С. изпращат парите на наложените платежи - съответно човек, който е на работа в офиса подписва документ, че е получил тези пари. Когато дойде представляващ на дружеството, изпращач на пратките да си вземе наложните платежи, му се дават. Специално за „КОНТИСТ СЕРВИС" ЕООД е идвал човек да взема наложните платежи на име- Н., като не си спомня други данни“.

Отправено е и Искане за извършване на действия от друг контролен орган /ИИДДКО/ №Р-22221419000876-032-001/15.04.2019 г. до МВР, отдел Миграция“, с което е изискана информацията относно преминаванията през ГКПП на страната на Н. С.. В получен отговор е посочено, че не са налице данни за преминаване на това лице.

Констатирано е още, че за периода от 2017 г. до 2019 г. „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД не е подавало ГДД по чл. 92 от ЗКПО, няма данни за водена счетоводна отчетност, няма регистрирани фискални устройства, собствени активи и обекти, както и наети работници. В писмени обяснения управителят на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД И. Т. е посочил, че не е осъществявал дейност с дружеството, не е предоставял пълномощни и не е подписвал договори със „СПИДИ" ЕАД.

По данни от извършена на И. Т. П. ревизия /втора ревизия във връзка с Решение №1666 18.10.2022 г. на директора на дирекция ОДОП С./, е установено, че в хода на същата е извършено посещение в ГД Национална полиция, с цел преглед на материалите по досъдебно производство №205/19 г. по описа на ГДНП, пр.пр. №11386/2019 г. по описа на СГП, във връзка с изложени в предходната ревизия твърдения за извършени разследвания от полицията и прокуратурата на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД, документирано с Протокол №1939337/10.07.2023 г. Органите по приходите са констатирани, че по преписката са налични протоколи за разпит на свидетелите И.

Т. П., Х. К. К. и И. И. Т. и доклад по реда на чл. 203, ал. 4 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. От протокола за разпит на И. И. Т. от 07.02.2020 г. е установено, че същият е бил поставено лице и не е запознат с дейността на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД, не познава Н. С. и И. П., не е посещавал офис на С., не е получава суми по наложени платежи и не е запознат със съдържанието на документите, които е подписвал. В доклада по реда на чл. 203, ал. 4 от НПК, изготвен от К. П. - старши разследващ полицай при ГДНП - МВР до Софийска градска прокуратура е посочено, че „Разследващият орган не дава вяра на обясненията на И. П., който е получавал многократно суми от търговската дейност на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД, а не познава представител на дружеството. Дори не посочва имена, на които уж е предал въпросните суми. Правил го е на „добра вода“. Не представя документ, с който да докаже, че е предавал сумите от продажбите на представител на дружеството” /цит./.

При извършената на И. Т. П. ревизия, същият е уведомил органите по приходите, че Х. К. К., с която живеят на семейни начала, е работила за С. в качеството си на собственик и управител на „ДРАЙВ СЕЛЕКТ“ ЕООД, което дружество стопанисвало офис на С. с дейност куриерски услуги. През 2018 г. и началото на 2019 г. тя била работещ собственик в горепосочения офис. Въз основа на житейските им и семейни отношения ѝ е помагал с пренасяне на тежки пратки, както и с търсене на пратки при поискването им и тяхното предаване на клиенти на куриерския офис. И. П. е посочил, че „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД е имало сключен договор със „СПИДИ“ АД, подписан от И. И. Т., управител на дружеството, което той декларира с нотариално заверена декларация. Дружеството е изпращало пратки със съдържание хранителни добавки с метод на плащане наложен платеж. Сумите по тези наложени платежи са предавани регулярно на пълномощник на дружеството - Н. С., което е заявено и в нотариално заверена декларация от И. Т.. Въпросните парични средства по никакъв начин не са свързани с него и с Х. К. К.. И. П. също е представил множество незаверени копия на разписки за получени суми, с които се твърди, че посочените по-горе суми са предавани на македонския гражданин Н. С..

Въз основа на горните факти е формиран извод, че получените суми по наложени платежи и приемо-предавателни протоколи в размер на 128 285,93 лв. представляват доход от търговска дейност като ЕТ за ХРИС1 И. К. К..

Установено е също, че Х. К. К. е получател по наложени платежи и за изпращани пратки от името на „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД.

На дружеството е извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, при която е установено следното:

Във връзка с връчено на „СПИДИ“ АД ИПДПОТЛ е представен Договор №89268 от 20.04.2017 г., сключен с „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД, представлявано от Р. М. С., анекси, нотариално заверено пълномощно, с което Е. Д. С. в качеството си на управител и едноличен собственик на капитала на „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД упълномощава Р. М. С. да подписва и преговоря условия със „СПИДИ“ АД, „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД с ЕИК[ЕИК], „ЕВРОПЪТ - 2000“ АД с ЕИК[ЕИК]. „ИНТЕРЛОГИСТИКА КУРИЕР“ ЕООД с ЕИК 10388191 5 „РАПИДО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], както и всички други куриерски и транспортни дружества, да взема наложни платежи и да изпраща пратки. В договора е записано лице за контакт с „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД - И. П. и телефон за контакт [ЕГН] и е подписан от Р. С. - пълномощник.

Съгласно представени от „СПИДИ“ АД данни, „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД е посочен за изпращач на куриерски пратки с наложен платеж в размер на 140 951.76 лв. за 2018 г. Пратките са изпращани с тел. номра 0885 434 998 и 0898 775 214, като за 53 пратки е посочено „подател лице за контакт“ И. П. с тел. номер 0898 775 214, а за 5 919 пратки е „посочено подател лице за контакт“ Р. С. с тел. номер 0885 434 998 и

0898 775 214. Съгласно получена, информация от „ТЕЛЕНОР БАЛГАРИЯ" ЕАД с ЕИК 1 21808210, органите по приходите са установили, че тел. номер 0898 775 214 от 08.04.2009 г. до момента е с титуляр К. Х. К. баща на Х. К. К.. За тел. номер 0885 434 998 е установено, че за периода от 21.12.2016 т. до 01.07.2017 г. е с титуляр „МАРКАЛ ВВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - дружество в процедура по ликвидация от 22.02.2019 г. с вписан собственик и управител украински гражданин - С. Б..

От „СПИДИ“ АД са представени и разходни касови ордери за изплатени суми, от които е установено, че на Р. С. са изплатени суми по 68 РКО, на И. Т. П. - изплатени суми по 71 РКО и на Х. К. К., В. О. П., И. Б. Б. - по 40 РКО. Сумите са изплащани в офис на С. в [населено място].[жк], [улица], стопанисван от „ДРАЙВ СЕЛЕКТ“ ЕООД.

В хода на проверката на „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД на Х. К. К. е връчено ИПДПОЗЛ, с което е изискана информация за причините, поради които е получавала наложени платежи за куриерски пратки, изпращани от името на „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД, документи за предаване на сумите на представител на дружеството, справки за сумите и др. Исканите документи не са представени. След анализ на представените от „СПИДИ“ АД разходни касови ордери за изплатени суми е установено, че за 2018 г. Х. К. К. е получила суми по наложени платежи и приемо-предаватели и протоколи за куриерски пратки с посочен изпращач „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД в размер на 45 723.58 лв.

При така установената фактическа обстановка ревизиращите органи са формирали извод, че Х. К. К. е реален получател на дохода от сумите по наложени платежи и пощенски преводи от „СПИДИ“ ЕАД за куриерски пратки с изпращач на стоките „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД и „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД в рамките на цялата ревизирана година, т.е. извършвала е многократно и системно търговски сделки по продажба на хранителни добавки. Получените суми са в общ размер на 173 273.47 лв.

Позовавайки се на разпоредбата на чл. 1 от Търговския закон ТЗ, съгласно която всяко физическо или юридическо лице, което по занятие извършва някоя от сделките, визирани в т. 1 до 15 от разпоредбата, включително на покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид, органите по приходите са приели, че реализираните от Х. К. К. доходи са такива от търговска дейност и подлежат на облагане по смисъла на чл. 26. ат. 7 от ЗДДФЛ. Данъчната основа се определя по ЗКПО, т.е. формира се счетоводен финансов резултат, който представлява разлика между реализираните приходи и извършените разходи за търговската дейност.

В резултат на анализ на събраните доказателства са констатирани обстоятелства по чл. 122, ал. 1. т. 2 от ДОПК, а именно налице са данни за укрити доходи. Във връзка с това на лицето е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК с изх. №Р-22221723001116-113-001/18.07.2023 г., с което е уведомено, че основата за облагане

с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за период от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. за задълженията за ЗО, ДОО и УПФ за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. и ДДС за данъчни периоди от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 - 124а от ДОПК. Връчено е и Уведомление по чл. 17, ал. 1. т.2 от ДОПК с №Р- 22221723001116-130-001/18.07.2023 г. Определен е 14-дневен срок за представяне на доказателства и за вземане на становище. Не са представени доказателства и не е взето нито в указания срок, нито към датата на издаване на РД. Изискано е и попълването на декларация по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за ревизирия период, но и такава не е представена.

Във връзка с нормата на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, ревизиращите са анализирали всички относими обстоятелства, посочени в т. 1 - 16 на посочената правна норма. На основание чл. 122 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане за 2018 г. в размер на 144 714.65 лв. Сумата е получена като установеният облагаем доход от продажбите чрез куриерски дружества формиран като разлика между сумата на изплатени наложени платежи и парични преводи общо в размер на 154 016.02 лв. без ДДС, 174 000.51 лв. с ДДС и разходи за дейността 627.76 лв. по данни от информационната система на НАП и е намален с приспадане на ЗОВ в размер на 8 673.60 лв. съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ. След прилагане на данъчната ставка по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ е установен дължим данък в размер на 21 707.20 лв.

По ЗДДС

Х. К. К. няма регистрация по ЗДДС за ревизирия период и не е подавала справки-декларации по ЗДДС съгласно разпоредбите на чл. 125, ал. 1 от с.з. Съгласно получените данни от „С.“ АД органите по приходите са констатирани, че ревизираното лице е получило в брой с разходни касови ордери суми по наложени платеж и пощенски паричен превод в размер на 54.048.50 лв. за период от 01.01.2018 г. до 30.04 2018 г., т.е. достигнат е задължителният оборот за регистрация по ЗДДС, съгласно чл. 96, ал. 1 от ЗДДС и в срок до 07.05.2018 г. е следвало да подаде заявление за регистрация. В случая ревизираното лице е подлежало на регистрация по ЗДДС от дата 21.05.2018 г. и от същата е било длъжно да начислява данък по реда на чл. 86 от ЗДДС и да подава СД по ЗДДС. Доколкото задълженото лице не е изпълнило задължението си за подаване на заявление за регистрация, органите по приходите са приложили разпоредбата на чл. 102, ал. 3 от ЗДДС.

На основание посочената правна норма, във връзка с чл. 86, ал. 2 от ЗДДС и чл. 25, ал. 3, т. 4 и ал. 6 от с.з. е начислен ДДС за доставките, за които ревизираното лице е получило с наложен платеж и паричен превод за данъчните периоди от 01.05.2018 г. до 31.12.2018 г., като е прието, че размерът на данъка с включен в стойността на доставката, съгласно разпоредбата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС. Дължимият данък е определен чрез формулата регламентирана в нормата на чл. 53, ал. 2 от ППЗДДС и

е в общ размер на 17 030.44 лв. за данъчни периоди от м. 05 до м. 12.2018 г.

Относно задълженията за задължителни осигурителни вноски /ЗОВ/

Вноските за ДОО за самоосигуряващо се лице

Посочено е, че съгласно чл. 4, ал. 3, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване КСО лицата, които упражняват дейност като ЕТ, собственици или съдружници в търговски дружества, подлежат на задължително осигуряване за инвалидност поради общо заболяване, за старост и за смърт. В случая няма подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2018 г., но има подадена годишна декларация обр. 6 за дължимите задължителни вноски за периода, с деклариран внос за ДОО в размер на 697.29 лв., здравно осигуряване /ЗО/ в размер на 376.91 лв. и ДЗПО в размер на 235.57 лв.

Съгласно чл. 9, ал. 1, т. 2 от Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2018 г. /ЗБДОО за 2018 г./ минималните месечни размери на осигурителния доход за самоосигуряващите са в размер на 510.00 лв. Размерът на авансовите осигурителни вноски за лице, родено след 31.12.1959 г. е 14.80%.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че Х. К. К. е подала декларация обр. Окд-5 за започване на дейност като самоосигуряващо се лице, считано от 26.03.2018 г., като е избрала да се самоосигурява в „ДРАЙВ СЕЛЕКТ“ ЕООД. Освен това, въз основа на гореизложеното е прието, че лицето е развивало трудова дейност за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., като размерът на установения при ревизията доход за периода е в размер на 154 016.02 лв. /сумата от получените суми по наложени платежи без ДДС/

Посочено е, че окончателният размер на месечния осигурителен доход за лицата по ал. 8 от КСО /самоосигуряващи се лица се определя за периода, през който е упражнявана трудова дейност през предходната година въз основа на данните, деклариран в справка към годишната данъчна декларация по ЗДДФЛ и не може да бъде по-малък от минималния месечен осигурителен доход и по-голям от максималния месечен осигурителен доход. Окончателните осигурителни вноски се дължат от осигурените лица върху годишния осигурителен доход в размерите за фонд „Пенсии“ и за допълнително задължително пенсионно осигуряване и в размерите за фонд „Общо заболяване и майчинство“ за самоосигуряващите се лица, които са избрани да се осигуряват в този фонд в срока за подаване на данъчната декларация. Годишният осигурителен доход се определя като разлика между декларирания или установения от органа по приходите при условията и по реда на ДОПК облагаем доход от упражняване на трудова дейност и сбора от доходите, върху които са внасяни авансово осигурителни вноски.

В случая размерът на установения облагаем доход за 2018 г. е в размер на 154 016,02 лв., т.е. средномесечният доход /12 834.66 лв./ е по - висок от осигурителния доход, върху който помесечно са внасяне авансово осигурителни вноски за 2018 г. /510.00 лв./, поради което се дължат окончателни осигурителни вноски за

довнасяне, съгласно изискванията на чл. 6 и ал. 9 /предишна ал. 8, изм. ДВ бр.61/2015г./ от КСО, във връзка с чл. 2, ал. 4 от Наредба за общественото осигуряване на самоосигуряващите се лица, българските граждани на работа в чужбина, и морските лица /НООСЛБГРЧМЛ/. Осигурителният доход, върху който се дължат вноски за ДОО за довносяне е в размер на 25 080,00 лв. за 2018 г. или 2 090.00 лв. месечно, определен като разлика между максималния размер на осигурителния доход за периода 2 600.00 лв. месечно и осигурителния доход като самоосигуряващо се лице 510.00 лв.

Определен е размер на авансовите вноски за ДОО за 2018 г. за довносяне в размер на 3 711.84 лв. /описани по месечно в РД стр. 37 /.

Вноски за УПФ за самоосигуряващо се лице

Посочено е, че съгласно чл. 127, ал. 1 от КСО задължително се осигуряват за допълнителна пенсия в универсален пенсионен фонд лицата, родени след 31.12.1959 г., ако са осигурени при условията и по реда на част първа от КСО. Съгласно разпоредбите на чл. 5, ал. 2 от КСО самоосигуряващи се лица са физическите лица, длъжни да внасят осигурителни вноски изцяло за своя сметка. Главно основание за възникване на този вид задължения е извършването на трудова дейност от самоосигуряващите се лица, което изискване в случая е налице.

На основание чл. 157, ал. 6 от КСО, осигурителни вноски за УПФ се дължат върху доходите, за които се дължат вноски за ДОО и са в размер на 5% за 2018 г.

Въз основа на изложеното в частта за ДОО е определен размер на авансовите вноски за УПФ за 2018 г. за довносяне е в размер на 1 254.00 лв. /описани по месечно в РД стр. 41 /.

Вноски за ЗО за самоосигуряващо се лице

Посочена е разпоредбата на чл. 40, ал. 1, т. 2 от ЗЗО, съгласно която за самоосигуряващите се лица се дължат здравноосигурителни вноски върху минимален осигурителен доход, който не може да бъде по-малък от минималния размер на осигурителния доход за тези самоосигуряващи се, определен със ЗБДОО, и годишно върху доходите от дейността, съгласно справка към данъчната декларация по реда на чл. 6, ал. 8 от КСО. Вноските се внасят до 10-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят. Размерът на здравноосигурителните вноски е 8% за 2018 г. На основание чл. 40, ал. 1 от ЗЗО здравноосигурителни вноски се дължат върху доходите, за които се дължат вноски за ДОО.

На база на изложеното в частта за ДОО е определен размер на авансовите вноски за ЗО за 2018 г. за довносяне в размер на 1 839,20 лв. /описани по месечно в РД стр. 44/.

Срещу РА е подадена в срок жалба, която е разгледана от директора на ДОДОП при ЦУ на НАП. Жалбата е отхвърлена с мотиви, идентични с тези в РД. Приемат се всички факти, описани в РД.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните

писмени доказателства, включително относно компетентността на издателите на РА.

От събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени средства-показанията на разпитания в качеството на свидетел И. Т. П., с който жалбоподателката има дете се установява, че през 2018 г. К. работела в офис на „С.“ в[жк]. Свидетелят сочи, че през този период „Космо Тренд“ ЕООД и „Консист Сървис“ ЕООД били клиенти на офиса, изпращали пратки, които носели директно в офиса. Св. П. посочва, че ѝ помагал в офиса, за да се развива същият, тъй като печелел имен от повече изпратени пратки. Заявява, че изпращаните от дружествата пратки били хранителни добавки, носели ги служители опаковани и с готови товарителници, което означавало, че имали договори със С.. Соци, че К. е предавала сумите от наложените платежи на представителите на дружествата „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД и „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД, като самата тя никога не е развивала за себе си търговия с хранителни добавки. Освен К. и други хора са получавали суми, в т.ч. и свидетелят П..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и след обжалване на ревизионния акт по административен ред, поради което същата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА е издаден в установената писмена форма, мотивиран е с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен. Спазен и преклузивния срок по чл. 109 от ДОПК.

По компетентността на органа, издал РА: На основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Неоснователни са наведените в жалбата твърдения за нищожност на РА. Така приетото ТР № 3 от 26.06.2025 г., ОСК на ВАС.

Компетентността на административния орган представлява кръгът въпроси от

сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. АПК в чл. 4, ал. 1 прогласява принципа на законоустановеност на компетентността на административните органи. Те могат да действат само въз основа на закона и в рамките на правомощията си, а актовете и действията им извън тях са винаги нищожни - не пораждат правни последици. Без значение е дали е нарушена материалната, местната или компетентността на органа по степен. С Тълкувателно решение № 3 от 26.06.2025 г. по т. д. № 2 по описа за 2024 г. ОСК на ВАС е дал отговор точно на въпроса, поставен от жалбоподателя, а именно: "Нищожен ли е ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите - служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите /ТД на НАП/, определен със заповед по чл. 112, ал. 1, т. 1 ДОПК на директора на друга ТД на НАП въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ и чл. 10, ал. 9 от Закона за НАП /ЗНАП/, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората /другата/ териториална дирекция?". В тази връзка Общото събрание на колегиите на ВАС е приело, че ревизионният акт не е опорочен от обстоятелствата, че ревизията е възложена и в състава на издалите го органи по приходите като възложител на ревизията е участвал орган по приходите от друга териториална дирекция, щом ревизията е проведена в компетентната териториална дирекция, а възложилият е от кръга на тези по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК и е определен по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК от директора на компетентната дирекция. Включването в персоналните предели на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на длъжностни лица от състава на друга териториална дирекция, както в случая, не е в противоречие с правилото на чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП. Директорът и в тази хипотеза организира и ръководи териториалната дирекция в териториалния обхват, отреден с решението на управителния съвет по чл. 5, ал. 5, т. 5 ЗНАП. За тази територия определя органите по приходите компетентни да възлагат ревизия. Не се основава на позитивното право разбирането за дължимо отношение на субординация между териториалния директор и адресатите на заповедта му. За длъжностните лица от състава на подчинената му дирекция възможността да бъдат посочени да възлагат ревизии следва от организационното правомощие на директора по чл. 11, ал. 1, т. 1 ЗНАП и от правилото на чл. 7, ал. 1 ДОПК. С акта по чл. 12, ал. 6, изр. 1 ДОПК се разширява, извън кръга на длъжностните лица от състава на дирекцията, персоналният обхват на възможните адресати на заповедта по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК. Затова и разпоредбата въвежда изискване определящият органите по приходите с правомощия да възлагат ревизии териториален директор да е от компетентната дирекция. Липсва ограничение адресатите на заповедта да са от същата дирекция. Контролът върху органите по приходите, които не са от тази дирекция, не се осъществява с упражняване на правомощието по чл. 11, ал. 2, т. 4

ЗНАП /контрол върху дейността на органите и служителите на агенцията в съответната териториална дирекция/, а на това по чл. 11, ал. 1, т. 4 ЗНАП /организиране и ръководене на възлагането и извършването на проверки и ревизии/. В обобщение е прието, че в тази хипотеза ревизионният акт не е издаден в противоречие с разпоредбата на чл. 112, ал. 2, т. 2 ДОПК. Не е иззета компетентността на изпълнителния директор или определен от него заместник за възлагане на ревизия "за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски". И. на правомощието на органа по приходите да възлага ревизии и да участва в издаването на ревизионния акт е законът /вж. чл. 112, ал. 2 и чл. 119, ал. 2 ДОПК/, а не заповедта на териториалния директор по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, определяща кръга от длъжностни лица с функции на органи по приходите от компетентната териториална дирекция, които да възлагат ревизии /в този смисъл са решаващите мотиви на ТР № 5/13.12.2016 г. на ОС на I и II колегия на ВАС по тълкувателно дело № 10/2016 г. /.

Крайният извод е, че заключителният акт в ревизионно производство, образувано по възлагане от орган по приходите от териториална дирекция, която е различна от компетентната по чл. 8 ДОПК, а този орган е определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на териториалния директор на компетентната дирекция и е в субективните предели на заповеди по чл. 10, ал. 9 ЗНАП и чл. 12, ал. 6 ДОПК, е валиден. При този отговор на поставения въпрос и на основание чл. 130, ал. 2 ЗСВ, процесният РА, за който отново се настоява, че бил нищожен, е издаден от материално и териториално компетентни органи. В този смисъл доводите на жалбоподателя са в противоречие с цитираното ТР.

Също така, всички документи, съставени от органите по приходите, в хода на ревизията - ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от лицата, посочени в тях като техни издатели, с КЕП, които са били активни и валидни към датата на съставянето на съответния документ/ което се отбелязва макар и и да не са правени възражения относно валидността на КЕП/. Издадените от органите по приходите в проведеното ревизионно производство са създадени като електронни документи, по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО /ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г. /. В този смисъл, приложима е фикцията, регламентирана в чл. 3, ал. 2 от ЗЕДЕУУ относно писмената форма на издадения РА. Доказателствената стойност на подписан с КЕП електронен документ е приравнена на подписан писмен документ. Като електронен документ, подписан от посочените в него органи по приходите с притежавани от всеки един от тях КЕП, Разпоредбата на чл. 184, ал. 1 от ГПК е приложима в настоящото производство, съгласно § 2 от ДР на ДОПК, поради което създадените електронни документи са възпроизведени като преписи на хартиен носител, надлежно заверени

от ответната страна. От приложените доказателства / компакт диск / е видно, че органите издали ЗВР, РД, РА притежават валидни КЕП. В тази връзка съдът счита, че ЗВР, ЗИЗВР и РД и РА са съставени от компетентни органи и са подписани надлежно с валидни КЕП.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити.

Предмет на спора са установени задължения за довносяне, както следва: годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ в размер на 20 025,66 лв., ДДС – 17 030,46 лв., вноски за здравно осигуряване- 1951,89 лв., вноски за държавно обществено осигуряване- 3920,3 лв., вноски за УПФ- 1324,43 лв. и лихви за забава в общ размер на 13 579,02 лв./.

Спорът се свежда до заявените от органите по приходите факти и обстоятелства, че в посочения период ревизираното лице е доставяло стоки до клиенти чрез "СПИДИ" АД, които са му заплащали доставките с наложени платежи и парични преводи, от които е получило доходи, даващи основание за определяне на допълнителни задължения за данък по ЗДДФЛ. Съответно дали са били налице предпоставките на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 5 от ДОПК /налице са данни за укрити приходи или доходи и документите, необходими за установяване на основата за облагане с данъци, липсват или са повредени до степен негодни за ползване/, за провеждане на ревизионното производство по реда на чл. 122– 124а от ДОПК и дали описаните в справките от дружествата, осъществяващи куриерски услуги, наложени платежи, са получени от жалбоподателя и в негова полза, за да се приеме, че той е реализирал приходи за ревизирия период, които да бъдат обложени по реда на чл.122, ал. 2 от ДОПК. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал. 2 и ал. 4 от ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа.

В производството по съдебно обжалване на РА, издаден по реда на чл. 122 от ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на данъчнозадълженото лице е да установи при

условията на пълно и насрещно доказване заявените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи презумпцията по чл. 124, ал. 2 от ДОПК фактическите констатации, на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирувания субект. В настоящия случай, за да обосноват основанията по сочената разпоредба и наличието на укрити приходи на жалбоподателя, респ. и основанията за определяне на допълнителни данъчни задължения, в тежест на органите по приходите е да установят два факта: първо, че ревизираното лице в действителност се е разпоредило с процесните стоки в хипотезата на системна дейност с цел печалба; второ, че същото действително е реализирало приходи и приходи от продажбата на тези стоки, които не е отчело.

В конкретния случай, органите по приходите са установили, че са налице недеklarирани продажби от търговия на стоки - основно хранителни добавки, което води до извод за наличие на данни за укрити приходи. Безспорно установено по делото е, че жалбоподателят е получавала суми от наложен платеж от куриерското дружество „СПИДИ“ АД, от което е формирала приходи, които не е декларирала в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, съответно е достигнала оборот за задължителна регистрация по ЗДС. Установено е и не е спорно, че реализираните продажби официално се извършват името на „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД и „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД, но сумите са получени от и в полза на Х. К., която и не отрича, че е получавала сумите по наложените платежи. Спорно по делото е дали К. е предавала/отчитала тези суми в последствие на упълномощени лица на дружествата - изпращачи на куриерските пратки посочените по-горе, т.е. че осъществявала само посреднически функции, каквато е защитната ѝ теза. В подкрепа на тази теза са единствено частни документи- разписки за предаване на суми на Н. С., лице посочено като пълномощник на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД, декларация от И. Т., управител на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД, в която е заявено, че наложените платежи са получавани от Н. С. в полза на дружеството за изпратени пратки и гласните доказателствени средства показанията на свидетеля И. П.. Констатирано е обаче, че тези разписки за предавани суми на македонския гражданин не съответстват по дати и суми на представените РКО за изплатени суми на Х. К.. Що се отнася до декларацията от И. Т., същата не е удостоверяващ документ, а с характера на обяснение. Въпреки изискването още в хода на ревизионното производство пълномощно, с което И. И. Т. упълномощава Н. С. не е представено, включително в съдебната фаза. В тази връзка е изисквана информация и видно от получения отговор от МВР, сектор „Миграция“ няма данни македонският гражданин да е преминавал границата на Република България. Досежно показанията на свидетеля П., съдът отчита наличие на индиции за заинтересованост доколкото през ревизирувания период са живеели на семейни

начала, имат дете и както самият свидетел сочи, че е помагал на К. да създаде повече доходи, които се осигуряват от повече изпратени пратки, поради което дава вяра на показанията му само в тези части, които се подкрепят от останалите доказателствени източници. Конкретно, не се кредитират показанията на свидетеля в частта, в която същият отрича жалбоподателят да е извършвала дейност по продажби на хранителни добавки, респ. че жалбоподателят лично не е изпращала никога хранителни добавки и винаги от самите фирми- „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД и „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД идвали и пратките били опаковани и с товарителници, като жалбоподателят предавала сумите на техен представител.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че обосновано приходните органи са стигнали до извод, че към релевантния момент- в хода на ревизионното производство са били налице данни/индиции- за укрити приходи от страна на РЛ по смисъла на чл.122, ал.1, т.2 от ДОПК предвид постъпилите на електронен носител данни от третото лице /„Спиди“ АД/, за изпратени пратки от името на РЛ и съответно за получени от него суми, наредени в негова полза от получателите на стоките. Съответно К. е уведомена, на основание чл.124, ал.1 от ДОПК, че производството ще бъде проведено по реда на чл. 122 от ДОПК и ѝ е предоставен 14- дневен срок за представяне на доказателства и взимане на становище. В контекста на цитираните разпоредби настоящият съдебен състав, счита, че органът по приходите е доказал наличието на основанията по чл. 122, ал. 1, т.2 от ДОПК, поради което се ползва презумпцията на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, а именно че в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното.

По силата на чл. 3, ал. 3 от ДОПК истината за фактите се установява по реда и със средствата, предвидени в този кодекс. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ДОПК доказателствата се събират служебно от органите по приходите. В случая са изискани преписи от документите за доставки на стоки чрез куриерски и пощенски пратки и документите за изплащане на наложени платежи и парични преводи чрез пощенски записи в съответствие с чл. 37, ал. 5 от ДОПК. По аргумент от чл. 71 от ДОПК и чл. 184 от ГПК в ревизионното производство веществените доказателствени средства са допустими. Събирането им в извънсъдебната фаза на производството се осъществява по реда на чл. 37, ал. 5 от ДОПК чрез изискване на сведения от лица, които не са субект в административния процес. По аргумент от чл. 54, ал. 5 от ДОПК представянето на данните на електронен носител в съдебното производство не е в противоречие с разпоредбата на чл. 184, ал. 1 ГПК. Действително в РД, констатациите на които се считат като част от РА, приходните органи се основават на електронни таблици, представени от „Спиди“ АД, въз основа, на които са проследени платежните нареждания по куриерски пратки с посочени данни на конкретен изпращач /посочените по- горе дружества/, както и

лице за контакт- жалбоподателя, суми и т.н..

Във връзка с доводите на жалбоподателя, че представените единствено на оптичен носител в табличен вид данни, сами по себе си не представляват електронен документ и не установяват верността на отразената в тях информация, независимо дали са подписани с електронен подпис, съдът намира за нужно да отбележи, че е запознат с практиката на Върховния административен съд. Действително, според тази практика, само въз основа на електронни таблици, които безспорно нямат характер на счетоводен документ и съдържат вторична, обобщена в табличен вид информация, съставена от трета неучастваща в спора страна, не може да се достигне до фактическите, а оттам и до правните изводи, така както са направени от приходните органи /напр. Решение № 1105 от 07.02.2022г., постановено по адм. дело №6145/2021г. на Върховния административен съд на Република България- Осмо отделение/. В случая, електронната справка от „Спиди“ АД действително не представлява първичен счетоводен документ, доколкото обаче съдържа вторична обобщена информация за товарителници, пратки получени и изплатени суми, то не следва да се игнорира напълно като писмено и веществено доказателство по делото, още повече липса оспорване по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК, във връзка с чл.144 от АПК. Тези данни кореспондират с представени от куриерското дружество още в хода на ревизионното производство справка с всички изплатени НП и ППП, както и копия от РКО за периода 2018 г., договори, описани по- горе, справки, съдържащи конкретни данни, свързани с извършените продажби, респ. получаване на дължимата по тях цена. Съдът съобрази и факта, че по делото от страна на жалбоподателя не е представено пълномощно или други доказателства, от които да е видно по какъв начин и чрез какви счетоводни документи е отчитал във въпросните дружества получените от нея парични средства. Предвид това твърденията ѝ, че е изпращала стоки от името на посочените търговци са голословни, доколкото не намират доказателствена опора. Следва да се отбележи, че в приложеното писмо изх.№ SD-7427438-A /л.655//10.02.2026 г. от „СПИДИ“ АД е описан реда на приемане на суми по РКО за изплащане, както и съдържанието на РКО, като е посочено, че самоличността на подателите/получателите на пратки/парични преводи се установява чрез предоставяне от тяхна страна на документ за самоличност. При изплащане на наложен платеж се записват трите саморъчно имена на лицето, получаващо сумата.

От друга страна, от доказателствената маса не може да се изведе извод за осъществявана търговска дейност, още повече от вида на процесната от страна търговските дружества „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД и „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД. За да приеме това съдът съобрази констатираното от справки в търговския регистър на агенция о вписванията „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД и „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД, а именно, че нямат подавани данни за годишни финансови отчети. И двете дружества са подали декларация по чл. 38, ал. 2 ЗСч и то на една и съща дата, с

която декларират, че не са осъществявали търговска дейност през отчетния период 2018 г. От „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД са подадени баланс и отчет за приходите и разходите за финансова 2016 г. с нулеви данни.

Дружествата не са декларирали приходи и не са подавали ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2018 г. И двете дружества нямат регистрирани ЕКАФП и обекти. Нямат открити банкови сметки. Няма данни да притежават активи. Не са налице данни за подадени баланси и отчети за приходи и разходи за 2018 г. Лисват и данни за заведено счетоводство. Едноличен собственик на „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД е И. Т., който в показания пред разследващи органи заявил, че бил поставено лице и не е получавал суми по наложени платежи от „СПИДИ“ АД.

На „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД е извършена ревизия за определяне на задължения за корпоративен данък за 2017 г. и 2018 г. Констатирани са суми по наложени платежи в размер на 432 998.46 лв. за 2018 г., от които, съгласно представени от „СПИДИ“ АД РКО, 100 393.79 лв. са изплатени на И. П., която сума следва да бъде включена при определяне на облагаемия доход на физическото лице, 71 735.81 лв. на Х. К. К., която сума следва да бъде включена при определяне на облагаемия доход на физическото лице, 101 519.59 лв. на В. О. П. и 41 559,03 лв. на И. Б. Б.. По отношение на последните две лица не е установена информация да са получили доходи в посочените размери. Поради това разликата в размер на 260 858.86 лв. е приета за недекларирани от дружеството приходи и на основание чл. 78 от ЗКПО със същата е коригиран счетоводния финансов резултат за 2018 г. в посока увеличение. При това положение е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 260 858.86 лв. и полагащ се данък 26 085.89 лв.

Всички суми са изплащани в офиса на С., стопанисван от Х. К.. Не на последно място, липсват документи за предаване на получените суми по наложените платежи от Х. К. към представители на дружествата.

Изложеното води до несъмнен извод, че жалбоподателят К. е получавала доходи от продажба на хранителни добавки, като с цел избягване облагането с данъци е прикривала дейността си, използвайки „КОСМО ТРЕНД“ ЕООД и „КОНТИСТ СЕРВИС“ ЕООД и подписаните от същите дружества договори със „СПИДИ“ ЕАД, за да получава вписаните в РКО суми. Т.е. в качеството си на физическо лице Х. К. е извършвала търговска дейност от името на дружествата, но в своя полза, генерирайки облагаеми доходи по смисъла на ЗДДФЛ, които не е декларирала в годишната данъчна декларация за ревизираните периоди. Същевременно, не са ангажирани доказателства от страна на жалбоподателя, сочещи източника на и основанието за получаваните от нея доходи.

В случая е доказано, че К. е действала като търговец, тъй като извършените продажби не могат да бъдат характеризирани като инцидентни сделки поради тяхната многобройност. Т.е. имат характер на дейност, осъществявана редовно и по занятие, поради което несъмнено приходите от тази дейност следва да бъдат

обложени като приходи от дейност на едноличен търговец, независимо, че лицето няма такава регистрация. При това положение и реализираните от лицето приходи като такива от търговска дейност, извършвайки по занятие търговски сделки на стоки с цел продажба чрез онлайн платформа, подлежат на облагане, на основание чл. 26 от ЗДДФЛ. Съгласно чл. 26, ал. 7 от ЗДДФЛ по реда на ал. 1 - 6 се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на ТЗ. Към установената в хода на ревизията данъчна основа по реда на чл. 122-124 от ДОПК е приложена ставка 15%, по реда на чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ. Правилно, облагаемият доход от стопанската дейност на Х. К. е определен от приходните органи по реда на чл. 26 ЗДДФЛ като облагаем доход на ЕТ, а годишната данъчна основа съответно по реда на чл. 28 ЗДДФЛ. Доколкото облагаемият доход е формираната по реда на ЗКПО данъчна печалба, са приложими правилата визирани в ЗКПО. С оглед разписаното в чл. 10 от ЗКПО и при спазване на принципа на съпоставимост на приходите и разходите, приходните органи правилно са приели, че доколкото лицето не притежава документи за извършени разходи във връзка с търговската дейност, при определяне на данъчна печалба за годината, не са включени такива.

С оглед изложеното, настоящата инстанция намира, че жалбоподателят не успя да обори констатациите на приходните органи, обективирани в оспорвания РА. Задълженията за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на жалбоподателя з ревизираните периоди са установени законосъобразно с РА, което влече отхвърляне на жалбата в тази част като неоснователна.

На следващо място, във връзка с направените констатации и заключения в настоящото производство, че Х. К. е получавала приходи от продажба на хранителни добавки чрез онлайн търговия, в качеството ѝ на физическо лице, които тя не е декларирала, правилно приходните органи, съобразявайки размера на така получените приходи по месеци са приели, че жалбоподателят е следвало да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в срок до 07.05.2018 г. и да бъде регистрирана най-късно на 21.05.2018 г. Доколкото по делото е безспорно доказано, че това не е сторено от Х. К. законосъобразно, на основание чл. 102, ал. 4 от ЗДДС, във връзка с чл. 86, ал. 2 от 1 чл. 25, ал. 3, т. 4 и ал. 6 от ЗДДС и съгласно чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, на лицето са определени задължения за ДДС за периодите от м.05.2018 г. до 31.12.2018 г. в размерите, установени с РА. Законодателят изрично в нормата на чл. 125 от ЗДДС е заложил изискването към данъчнозадълженото лице за всеки данъчен период да подава справка-декларация и отчетни регистри по чл. 124 от ЗДДС в срок до 14- то число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят и на основание чл. 89, ал. 1 от ЗДДС да внася съответния данък в срока за подаване на справка-декларация за този данъчен период. В случая жалбоподателят не е спазил тези изисквания, а именно не е подавал справки-декларации и не е внасял ДДС. П. предвидена за това в разпоредбата на чл. 102, ал.

З от ЗДДС е, че за определяне на данъчните задължения на случаите, когато е било длъжно, но не е подало заявление за регистрация в срок, приема, че лицето дължи данък за извършените от него облагаеми доставки и облагаеми вътреобщностни придобивания за периода от изтичането на срока за подаване на заявление за регистрация до датата, на която е регистрирано от органа по приходите. По силата на ал. 4 от същата разпоредба, задълженията по ал. 3 се определят с ревизионен акт по реда на ДОПК. С издадения РА, на основание чл. 102, ал. 4 ДОПК, се определят задължения по ЗДДС, тъй като ревизираното лице не е изпълнило свое задължение при достигане на облагаем оборот по смисъла на ЗДДС да подаде заявление за регистрация по реда на този закон. Независимо, че не е осъществена реална регистрация по реда на ЗДДС, то по силата на чл. 102, ал. 3 от ЗДДС за лицето съществуват задължения, каквито са предвидени за регистрираните лица, поради което правилно органите по приходите са приели, че задълженията са възникнали за всеки един от отделните процесни данъчни периоди.

При тези факти и така очертаната правна рамка, съдът намира, че РА в частта, в която са установени задължения за ДДС в общ размер на 17 030,44 лв. и лихви в размер на 9 866,38 лв., за периодите от м. 05.2018 г. до м. 12.2018 г., вноски за здравно осигуряване- 1951,89 лв. и лихви в размер на 986,66 лева за 2018 г., вноски за държавно обществено осигуряване- 3920,31 лв. и лихви в размер на 2037,60 лева за 2018 г., вноски за УПФ- 1324,43 лв. и лихви в размер на 688,38 лв. за 2018 г./ е законосъобразен.

Предвид всичко изложено до тук, следва жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

В съдебното заседание по делото ответника е поискал присъждане на юросконсултско възнаграждение, без да конкретизира и обоснове претенцията си по размер. Отчитайки това му право съобразно чл. 161, ал. 1 изр. трето ДОП съдът съобрази:

Позоваването и присъждане на разноски на приходната администрация в размера на минималното възнаграждение за един адвокат, респ. по реда на Наредба 1/2004 за заплащане на адвокатската работа е необосновано.

С решение от 25 януари, 2024 г. по дело С-438/22, "Ем акаунт БГ" ЕООД, ЕСЛІ: EU: С: 2024: 71, Съдът на ЕС постанови, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочени член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение. Успоредно с това, националният съд не следва да се считан обвързан от минимални

размер на разноските, изчислени съобразно минимума по Наредба № 1/2004 г, предвид антиконкурентна същност на подзаконовия акт. Новоприетата Наредба № 1/2024 изразява ясно принципа, че размерът на възнаграждението за оказваната от адвоката правна помощ се определя по свободно договаряне въз основа на писмен договор с клиента/чл. 1 от Наредбата/. От своя страна чл. 2, ал. 1 Наредбата предвижда, че при липса на писмен договор възнаграждението се определя от адвокатския съвет съобразно критериите, предвидени в тази наредба. Дори тези две встъпителни разпоредби очертаващи приложното поле и механизма на определяне възнаграждения изключват възможността за автоматично прилагане на Наредбата спрямо данъчната администрация. Още повече, че видно от мотивите към приемане самата Наредба същата създава ориентири, а не стандарти на възнаграждението, при запазване водещ принцип- свобода на договаряне.

В настоящият казус нормата на чл. 161, ал. 1 изр. второ от ДОПК цели да създаде равнопоставеност между приходната администрация и адвокатите предвид материалният интерес на спора. В този смисъл ориентирите по Наредбата не следва да се прилагат без конкретна обосновка, както спрямо адвокатите, така и спрямо ответника - приходната администрация. Конкретни съображения как и защо е формирана тази себестойност на труда, обективиран в процесуалното представителство на ответника – липсва. Всъщност липсва каквато и да била обосновка на претенцията в тази връзка.

Практиката на СЕС е ясна, недвусмислена и императивна и поражда задължение за националния съдия за произнасяне в унисон с нея, независимо от това дали е възразение за прекомерност, най-малкото защото по същество СЕС постановява, че всяко позоваване на автоматизъм, изключващ свободата на договаряне, при определяне размерите на възнаграждението разкрива антиконкурентна същност.

Респ. тази наредба не може и не следва да бъде годен, обвързващ съда, норматив за присъждане на възнаграждение за процесуално представителство. Водещи са себестойността на труда и свободата на договаряне.

Отчитайки, че юрисконсултите не осъществяват самостоятелно и по занятие, а в полза, от името на и по силата на трудов договор, процесуално представителство, съдът счита, че приложими са нормативите по Наредбата за правната помощ. В този смисъл претенцията на ответника и автоматичното позоваване на Наредбата е необосновано.

Ето защо и в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 24 изр. второ от Наредбата за заплащане на правната помощ, в полза на ответника следва да се присъди сумата от 184,07 евро с легова равностойност 360 лв. Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от НЗПП предвижда възможност за увеличаване размера на възнаграждението с оглед материалния интерес, каквато претенция обаче не е отправена, респ. съдът не следва да се произнася служебно.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. К. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. К. срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22221723001116-091-01 от 16.02.2024 г., поправен с Ревизионен акт № П-22221723183257-003-001 от 26.09.2023 г., издаден от Н. К. Ж. –орган, възложил ревизията и В. К. Духова- К. -ръководител на ревизията, потвърден в оспорената част на установените задължения по ЗДДС с Решение № 657 от 16.05.2024 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ – [населено място] при ЦУ на НАП, с който са установени задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за данъчен период 2018 г. в размер на 20 025,66 лв., както и по ЗДДС за данъчни периоди от м. 05.2018 г. до м. 31.12.2018 г., в размер на 17 030,44 лв. и лихви в размер на 9 866,38 лв., за периодите от м. 05.2018 г. до м. 12.2018 г., вноски за здравно осигуряване- 1951,89 лв. и лихви в размер на 986,66 лева за 2018 г., вноски за държавно обществено осигуряване- 3920,31 лв. и лихви в размер на 2037,60 лева за 2018 г., вноски за УПФ- 1324,43 лв. и лихви в размер на 688,38 лв. за 2018 г.

ОСЪЖДА Х. К. К., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], със съдебен адрес: [населено място], [улица], чрез адв. К., да заплати на Национална агенция за приходите сумата в размер на 184,07 евро, разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: